

31997L0055

23.10.1997

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 290/18

**DIRECTIVA 97/55/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 6 octombrie 1997
de modificare a Directivei 84/450/CEE privind publicitatea înșelătoare cu scopul de a include publicitatea
comparativă**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189b din tratat ⁽³⁾, ținând seama de textul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 25 iunie 1997,

întrucât:

- (1) Unul dintre principalele obiective ale Comunității este realizarea pieței interne; întrucât trebuie adoptate măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a pieței menționate; întrucât piața internă acoperă o zonă lipsită de frontiere interioare și în care mărfurile, persoanele, serviciile și capitalul pot circula liber.
- (2) Realizarea pieței interne va presupune o arie de opțiuni din ce în ce mai largă; întrucât, deoarece toți consumatorii pot și trebuie să beneficieze cât mai mult posibil de piața internă și că publicitatea este un mijloc foarte important pentru crearea unor debușee reale pentru toate bunurile și serviciile, pe întreg teritoriul comunitar, dispozițiile fundamentale care reglementează forma și conținutul publicității comparative trebuie să fie uniforme, iar condițiile pentru utilizarea publicității comparative în statele membre trebuie armonizate; întrucât, în cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, aceasta va contribui la demonstrarea obiectivă a calității diferitelor produse comparabile; întrucât publicitatea comparativă poate stimula și concurența între furnizorii de bunuri și servicii, în beneficiul consumatorului.
- (3) Actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre privind publicitatea comparativă diferă în mod semnificativ; întrucât publicitatea depășește frontierele și este receptată și pe teritoriul altor state membre; întrucât

acceptarea sau neacceptarea publicității comparative, în conformitate cu diferitele legislații interne, poate constitui un obstacol pentru libera circulație a mărfurilor și serviciilor și poate crea denaturări ale concurenței; întrucât, în special, întreprinderile pot fi expuse unor forme de publicitate desfășurate de concurenți cărora acestea nu le pot răspunde în egală măsură; întrucât trebuie asigurată libertatea de a furniza servicii referitoare la publicitatea comparativă; întrucât Comunitatea este chemată să remedieze această situație.

- (4) Al șaselea motiv din Directiva 84/450/CEE a Consiliului din 10 septembrie 1984 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative din statele membre cu privire la publicitatea înșelătoare ⁽⁴⁾ prevede că, ulterior armonizării dispozițiilor de drept intern împotriva publicității înșelătoare, „în al doilea rând, în măsura în care este necesar, trebuie să se analizeze publicitatea comparativă, pe baza propunerilor corespunzătoare ale Comisiei”.
- (5) Punctul 3 litera (d) din anexa la Rezoluția Consiliului din 14 aprilie 1975 privind un program preliminar al Comunității Economice Europene pentru o politică de protecție și informare a consumatorului ⁽⁵⁾ include dreptul la informare printre drepturile fundamentale ale consumatorului; întrucât acest drept este confirmat de Rezoluția Consiliului din 19 mai 1981 privind al doilea program al Comunității Economice Europene pentru o politică de protecție și informare a consumatorului ⁽⁶⁾, la punctul 40 din anexă, care privește în mod special informarea consumatorului; întrucât publicitatea comparativă, atunci când compară caracteristici materiale, relevante, verificabile și reprezentative și nu este înșelătoare, poate reprezenta un mijloc legitim de informare a consumatorilor în avantajul acestora.
- (6) Este preferabilă elaborarea unui concept larg de publicitate comparativă care să includă toate tipurile de publicitate comparativă.
- (7) Condițiile publicității comparative permise în ceea ce privește comparația trebuie stabilite în vederea determinării acelor practici legate de publicitatea comparativă care pot denatura concurența, pot fi în detrimentul concurenților și

⁽¹⁾ JO C 180, 11.7.1991, p. 14 și JO C 136, 19.5.1994, p. 4.

⁽²⁾ JO C 49, 24.2.1992, p. 35.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 18 noiembrie 1992 (JO C 337, 21.12.1992, p. 142), Poziția comună a Consiliului din 19 martie 1996 (JO C 219, 27.7.1996, p. 14) și Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 1996 (JO C 347, 16.11.1996, p. 69). Decizia Parlamentului European din 16 septembrie 1997 și Decizia Consiliului din 15 septembrie 1997.

⁽⁴⁾ JO L 250, 19.9.1984, p. 17.

⁽⁵⁾ JO C 92, 25.4.1975, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 133, 3.6.1981, p. 1.

pot avea un efect negativ asupra alegerii consumatorului; întrucât aceste condiții pentru publicitatea permisă trebuie să includă criteriile de comparație obiectivă a caracteristicilor bunurilor și serviciilor.

- (8) Compararea numai a prețului pentru bunuri și servicii trebuie să fie posibilă, cu condiția ca metoda de comparație să respecte anumite condiții, în special condiția de a nu fi înșelătoare.
- (9) Pentru a preveni utilizarea publicității comparative într-un mod anti-concurențial și neloial, trebuie permisă doar compararea bunurilor și serviciilor aflate în concurență, care răspund aceluiași nevoi sau sunt destinate aceluiași scopuri.
- (10) Convențiile internaționale privind dreptul de autor, precum și dispozițiile de drept intern privind răspunderea contractuală și necontractuală se aplică atunci când în publicitatea comparativă se fac referiri sau se reproduc rezultatele testelor comparative efectuate de terți.
- (11) Condițiile publicității comparative trebuie să fie cumulative și respectate în totalitatea lor; întrucât, în conformitate cu tratatul, alegerea formelor și a metodelor de punere în aplicare a acestor condiții rămâne la latitudinea statelor membre, în măsura în care aceste forme și metode nu sunt deja stabilite prin prezenta directivă.
- (12) Aceste condiții trebuie să includă, în special, luarea în considerare a dispozițiilor care rezultă din Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 13, și a altor dispoziții comunitare adoptate în domeniul agricol.
- (13) Articolul 5 din Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislației statelor membre privind mărcile ⁽²⁾ conferă drepturi exclusive titularului unei mărci înregistrate, inclusiv dreptul de a interzice tuturor terților folosirea, în activitatea comercială, a unui semn care este identic sau similar cu marca corespunzătoare unor bunuri identice sau servicii sau chiar altor bunuri, după caz.
- (14) Cu toate acestea, în scopul de a face ca publicitatea comparativă să fie eficace, identificarea bunurilor sau a

serviciilor unui concurent poate fi indispensabilă, făcând referire la o marcă sau denumire comercială al căror titular este acesta.

- (15) O astfel de utilizare a mărcii sau a denumirii comerciale sau a altor mărci distinctive aparținând altui concurent nu încalcă acest drept exclusiv, în cazurile în care este conformă cu condițiile stabilite de prezenta directivă, ținta dorită fiind doar distingerea acestora și, prin urmare, evidențierea obiectivă a diferențelor.
- (16) Trebuie prevăzute căi de atac judiciare și/sau administrative menționate la articolele 4 și 5 din Directiva 84/450/CEE pentru controlul publicității comparative care nu îndeplinesc condițiile stabilite de prezenta directivă; întrucât, în conformitate cu motivul al șaisprezecelea din directivă, controlul voluntar de către organismele autonome pentru eliminarea publicității înșelătoare poate duce la evitarea recurgerii la acțiuni administrative sau judiciare și trebuie, prin urmare, încurajat; întrucât articolul 6 se aplică în același mod publicității comparative nepermise.
- (17) Organismele naționale autonome își pot coordona activitatea prin intermediul asociațiilor sau organizațiilor stabilite la nivel comunitar și pot examina, *inter alia*, reclamațiile transfrontaliere.
- (18) Articolul 7 din Directiva 84/450/CEE ce permite statelor membre menținerea sau adoptarea de dispoziții în vederea asigurării unei protecții sporite a consumatorilor, persoanelor care desfășoară o activitate comercială, industrială, care exercită o meserie sau profesie și a populației în general nu trebuie să se aplice publicității comparative deoarece obiectivul modificării directivei menționate este de a stabili condițiile în care publicitatea comparativă este permisă.
- (19) O comparație care prezintă bunuri sau servicii ca imitații sau reproduceri ale bunurilor sau serviciilor care poartă o marcă protejată sau un denumire comercială nu este considerată ca îndeplinind condițiile ce trebuie respectate de publicitatea comparativă permisă.
- (20) Prezenta directivă nu aduce în nici un mod atingere dispozițiilor comunitare privind publicitatea pentru anumite produse și/sau servicii și nici restricțiilor sau interdicțiilor privind publicitatea în anumite medii.
- (21) În cazul în care un stat membru, în conformitate cu dispozițiile tratatului, interzice publicitatea pentru anumite bunuri sau servicii, această interdicție poate să fie extinsă la publicitatea comparativă, fie că interdicția este impusă în mod direct sau de către un organism ori organizație

⁽¹⁾ JO L 208, 24.7.1992, p. 1.

⁽²⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 92/10/CEE (JO L 6, 11.1.1992, p. 35).

responsabilă, în temeiul legislației acestui stat membru, pentru reglementarea exercitării unei activități comerciale, industriale, meșteșugărești sau profesionale.

- (22) Statele membre nu sunt obligate să permită publicitatea comparativă pentru bunuri sau servicii pentru care, în conformitate cu dispozițiile tratatului, mențin sau introduc interdicții, inclusiv interdicții privind metodele de comercializare sau publicitate care au ca țintă grupuri vulnerabile de consumatori; întrucât statele membre pot, în conformitate cu dispozițiile tratatului, să mențină sau să introducă interdicții sau limitări privind utilizarea comparațiilor în publicitatea făcută serviciilor profesionale, fie impuse în mod direct, fie de către un organism sau organizație responsabilă, în temeiul legislației statelor membre, pentru reglementarea exercitării unei activități profesionale.
- (23) Reglementarea publicității comparative este, în condițiile stabilite de prezenta directivă, necesară pentru buna funcționare a pieței interne și întrucât, așadar, este necesară luarea măsurilor la nivel comunitar; întrucât adoptarea unei directive este instrumentul adecvat pentru că aceasta stabilește principii generale uniforme, permițând, în același timp, statelor membre să aleagă forma și metoda corespunzătoare prin care să atingă aceste obiective; întrucât aceasta este în concordanță cu principiul subsidiarității,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 94/450/CEE se modifică după cum urmează:

- (1) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva Consiliului din 10 septembrie 1984 privind publicitatea înșelătoare și comparativă”.

- (2) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Scopul prezentei directive este de a proteja consumatorii, persoanele ce desfășoară o activitate comercială sau industrială sau practică o meserie ori profesie și interesele populației, în general, împotriva publicității înșelătoare și a consecințelor neloiale ale acesteia și de a stabili condițiile în care este permisă publicitatea comparativă.”

- (3) Se inserează următorul punct la articolul 2:

„2a. «publicitate comparativă»: orice formă de publicitate care identifică în mod explicit sau implicit un concurent sau bunuri ori servicii oferite de un concurent.”

- (4) Se inserează următorul articol:

„Articolul 3a

(1) Se permite publicitatea comparativă, în ceea ce privește comparația, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) nu este înșelătoare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), articolul 3 și articolul 7 alineatul (1);
- (b) compară bunuri sau servicii care răspund aceluiași nevoi sau sunt destinate aceluiași scopuri;
- (c) compară, în mod obiectiv, una sau mai multe caracteristici materiale, relevante, verificabile și reprezentative ale celor bunuri sau servicii, care pot include și prețul;
- (d) nu creează confuzie pe piață între persoana care publică reclama și un concurent sau între mărci, denumiri comerciale, alte semne distinctive, bunuri sau servicii ale persoanei care publică reclama și cele ale unui concurent;
- (e) nu discreditează sau denigrează mărcile, denumirile comerciale, alte semne distinctive, bunuri, servicii, activități sau situația unui concurent;
- (f) în cazul produselor cu denumire de origine, se referă în fiecare caz la produse cu aceeași denumire;
- (g) nu profită în mod neloial de reputația unei mărci, a unei denumiri comerciale sau a altor semne distinctive ale unui concurent ori a denumirii de origine a produselor concurente;
- (h) nu prezintă bunuri sau servicii ca imitații sau reproduceri ale bunurilor sau serviciilor purtând o marcă protejată sau o denumire comercială protejată.

(2) Orice comparație care se referă la o ofertă specială precizează într-o manieră clară și neechivocă data limită a ofertei sau, după caz, faptul că oferta specială se face sub rezerva disponibilității bunurilor sau serviciilor și, în cazul în care oferta specială nu a început încă, data începerii perioadei pe parcursul căreia se aplică prețul special sau alte condiții speciale.”

- (5) La articolul 4 alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următoarele:

„(1) Statele membre asigură existența mijloacelor adecvate și eficiente pentru combaterea publicității înșelătoare și în vederea respectării dispozițiilor privind publicitatea comparativă în interesul consumatorilor, precum și al concurenților și al populației în general.

Aceste mijloace includ dispozițiile legale în conformitate cu care persoane sau organizații considerate, în temeiul legislației interne, ca având un interes legitim în interzicerea publicității înșelătoare sau în reglementarea publicității comparative pot:

- (a) introduce acțiune în justiție împotriva acestui tip de publicitate și/sau
  - (b) aduce acest tip de publicitate în fața unei autorități administrative competente fie să hotărască asupra plângerilor, fie să inițieze procedurile judiciare corespunzătoare.”
- (6) Articolul 4 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (a) liniuțele de la primul paragraf se înlocuiesc cu următoarele:

„— pentru a hotărî încetarea sau pentru a iniția procedurile judiciare corespunzătoare pentru hotărârea de încetare a publicității înșelătoare sau a publicității comparative nepermise sau

— în cazul în care publicitatea înșelătoare sau publicitatea comparativă nepermisă nu a fost publicată încă, dar publicarea este iminentă, să hotărască interzicerea acesteia sau să introducă acțiunea în justiție necesară pentru hotărârea de interzicere a publicării acesteia;”

- (b) formularea introductivă la al treilea paragraf se înlocuiește cu următoarea:

„De asemenea, statele membre pot conferi instanțelor judecătorești sau autorităților administrative competențe care să le permită, în vederea eliminării efectelor de durată ale publicității înșelătoare sau ale publicității comparative nepermise, a căror încetare a fost dispusă prin hotărâre definitivă.”

- (7) Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Prezenta directivă nu exclude controlul voluntar, pe care statele membre îl pot încuraja, al publicității înșelătoare sau comparative de către organisme autonome și recurgerea la asemenea organisme de către persoanele sau organizațiile menționate la articolul 4, în cazul în care procedurile în fața acestor organisme sunt complementare procedurilor judiciare sau administrative prevăzute de articolul menționat.”

- (8) La articolul 6 litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să solicite persoanei care publică reclama prezentarea dovezilor privind acuratețea afirmațiilor de fapt conținute în reclamă, în cazul în care, ținând seama de interesele legitime ale persoanei care publică reclama și ale oricărei altei părți implicate în proceduri, această cerință este întemeiată pe baza împrejurărilor cazului respectiv și, în cazul publicității comparative, să solicite persoanei care publică reclama să prezinte aceste dovezi într-o perioadă scurtă de timp și”.

- (9) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să adopte dispoziții privind asigurarea unei protecții sporite, în privința publicității înșelătoare, a consumatorilor, a persoanelor care desfășoară o activitate comercială, industrială sau care exercită o meserie sau profesie și a populației în general.

(2) Alineatul (1) nu se aplică publicității comparative în ceea ce privește comparația.

(3) Dispozițiile prezentei directive se aplică fără să aducă atingere dispozițiilor comunitare privind publicitatea pentru anumite produse și/sau servicii sau restricțiilor ori interdicțiilor privind publicitatea în anumite medii.

(4) Dispozițiile prezentei directive privind publicitatea comparativă nu obligă statele membre care, în conformitate cu dispozițiile tratatului, mențin sau introduc interdicții de publicitate pentru anumite bunuri sau servicii, fie impuse în mod direct sau de către un organism sau organizație responsabilă, în temeiul legislației statelor membre, pentru reglementarea exercitării unei activități comerciale, industriale, meșteșugărești sau profesionale, să permită publicitatea comparativă pentru aceste bunuri sau servicii. În cazul în care aceste interdicții se limitează la anumite medii, prezenta directivă se aplică mediilor care nu reprezintă obiectul acestor interdicții.

(5) Nici o dispoziție a prezentei directive nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă, în conformitate cu dispozițiile tratatului, interdicții sau limitări privind utilizarea comparațiilor în publicitatea serviciilor profesionale, fie impuse în mod direct, fie de către un organism sau organizație responsabilă, în temeiul legislației statelor membre, pentru reglementarea exercitării unei activități profesionale.”

Articolul 2

Sistemele de reclamații

Comisia studiază posibilitatea stabilirii mijloacelor eficiente de examinare a reclamațiilor transfrontaliere în privința publicității comparative. În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatele studiilor, însoțit de propuneri, după caz.

Articolul 3

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive, în termen de 30 de luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 6 octombrie 1997.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. M. GIL-ROBLES

Pentru Consiliu

Președintele

J. POOS
